

FRANSE TRAWLER IN IERSE WATEREN OPGEBRACHT

VANGST EN NETTEN AANGESLAGEN

De Miss Trudel, een 29 meter hekreiler werd in de Ierse visselijmieten opgebracht naar een Ierse haven. Een officier van het Ministerie van Zeevisserij had vastgesteld dat het desbetreffende vaartuig meer dan één mijl in de Ierse wateren aan het vissen was. Overgestapt aan boord stelde de officier vast dat er twee haringnetten gebruikt waren en een net voor de gewone visserij waarvan de mazen slechts 65 mm bedragen in plaats van de reglementaire 70 mm. Verder was er op dit ogenblik bijna 40 ton is aan boord hetgeen geschat werd op nagenoeg 500.000 fr.

Op het gerecht beweerde de Franse schipper dat hij buiten de limieten gevist had, maar door een manoeuvre, na het net binnenge-

haald te hebben, binnen de limieten terecht kwam. Voor de onvolgende maaswijde had hij geen verklaring. Het Openbaar Ministerie eiste de verbeurdverklaring van de vangst en de netten en daarbij nog een boete in overeenstemming met de waarde van het vaartuig. Volgens de openbare aanklager kwam dit vaartuig de plaatselijke vissers in hun bestaan bedreigen. Een afgevaardigde van de lokale kustreders volgde het proces via een door hen aangestelde advocaat-waarnemer. Tenslotte werd de reder veroordeeld tot een inbeslagname van de netten en de vis. De schipper zelf kreeg 100 pond boete te betalen. De rechtbank vergenoegde zich met een borgsom van 10 duizend pond. Opgepast dus!

DRASTISCHE BEPERKINGEN OPGELEGD AAN HARINGVANGERS

INDUSTRIELE HARINGVANGST VERBODEN - BESTAAN DEENSE VISMEELFABRIEKEN BEDREIGD

In Denemarken heerst grote opwinding in verband met de drastische beperking opgelegd aan deze vloot in de haringvangst. In het geheel en om de haringbestand te redden, werd aan de totale vangstkota van alle landen een vermindering opgelegd, gaande van de oorspronkelijke 494 miljoen kg. naar 254 miljoen kg. Het is vooral de Deense vloot die hier bijzonder getroffen wordt. Niet alleen wordt het toegekend kwotum van 210 miljoen kg. in voorgaand jaar, teruggebracht tot 69 miljoen kg. voor de komende 18 maanden, hetgeen herleid tot één enkel jaar slechts 46 miljoen kg. uitmaakt, maar de industriële visserij werd door dezelfde Noord-Oost Atlantische Visserijcommissie totaal verboden.

Deze maatregel kunnen we ten eerste toejuichen en ons blad is reeds jaren lang tegenstander van industriële en pufvisserij. We hebben nooit de lankmoedigheid van de Overheid ter zake begrepen en verscheidene malen aan de kaak gesteld. Het is thans aan de Deense staat zijn industrieën dank zij desnoods de Feoga, om te schakelen.

In het belang van de toekomst van de visserij, en wil men deze veilig stellen, dan is toch nog altijd de harde maatregel te verkiezen. Het is immers zo, dat niettegenstaande de kritiek in vele landen en middens tegen de industriële en pufvisserij, men er in bepaalde landen nog toekwam, deze vloot uit te breiden.

Ook Zweden en IJsland wensen de hun opgelegde vangstkota niet te aanvaarden, maar de andere landen deden dit wel, gezien de werkelijke gevoelige teruggang in de haringstocks. Men heeft daar ten slotte erkend dat het evenmin renderend is voor de haringvloot, vangsten binnen te brengen die nog niet eens de algemene onkosten dekken.

OOK HARINGVANGSTKWOTA VOOR DE SCHOTSE EN IERSE VANGSTGRONDEN

De bekende vangstgronden langs

de Schotse Westkust en de Noord-Oost Ierse Kust werden teruggebracht van 155 miljoen kg. voor 1975 tot 136 miljoen kg. voor 1976. In de tabel hieronder vinden we de toegekende kwota weer voor de verschillende landen respectievelijk voor 1975 en 1976.

Landen	Kwota in miljoen kgr.	
	1975	1976
Groot-Brittannië	85,	70,
Noorwegen	16,4	15,2
Ierland	13,7	12,7
West-Duitsland	10,2	9,5
Nederland	8,2	7,6
Faroes	6,2	5,7
Frankrijk	3,	3,
Polen	3,	3,
Rusland	3,	3,
IJsland	3,	3,
Oost-Duitsland	2,	2,
Andere landen	1,5	1,3

België heeft praktisch nog nooit de haringvisserij in deze aera uitgeoefend en wordt dan ook niet vermeld.

Wat nu de tongen- en pladijsvangst in de Ierse Zee betreft, geven we hier eveneens de door de bevoegde commissie uitgevaardigde vangstkota weer, niet alleen omdat belgische eenheden daar reeds de visvangst uitoefenden, maar meer nog omdat bepaalde eenheden die nu nog op stapel staan de Noord-Ierse Zee wel eens als vangstplaats zouden kunnen bestemmen. Voor de tongen is de totale vangstkota beperkt tot 1.670.000 kg. en voor pladijs tot 4.150.000 kg. Volgens de landen geeft dit onderstaande tabel:

	In duizende kilgr.	
	Tongen	Platen
België	720	200
Groot-Brittannië	450	2.500
Nederland	240	20
Frankrijk	150	220
Ierland	100	1.100
Anderen	10	40

Onder de tongenvangers werd België het grootste kwotum toebedeeld, hetgeen in zekere mate nodig en normaal is.

DE HAVEN VAN OOSTENDE

INDRUKWEKKENDE TERUGLOOP VAN DE UITVOER

De verwachtingen aangaande de uitvoer van onze handelshaven vielen maar slecht uit maar daartegenover staat dat de invoerverwachtingen werden overtroffen met eventjes 200.000 ton. In totaal 798.401 ton, doch er vertrok amper 63.925 ton...!

ALGEMEEN TOTAAL

		Engeland en E.E.G.
Stukgoed	50.000	100.000
Palen	1.500	1.500
Hout	32.000	32.000
Vee	20.000	50.000
Vlaslemen	30.000	50.000
Fosfaten	144.000	144.000
Fenol	36.000	36.000
Diverse chemi.	12.000	12.000
Stookolie	300.000	300.000
Schroot	20.000	50.000
Totaal	645.500	775.500

EN WAT DAN MET DE UITVOER?

Voor het stukgoed zag het er in de jaren zestig goed uit voor de toekomst, maar dan is deze trafiek die aanvankelijk zoveel belooft had langzaam verdwenen. Weliswaar om vervangen te worden door de uitvoer van chassis enz.

1961	34.314
1962	41.967
1963	41.150
1964	49.311
1965	52.169
1966	55.155
1967	48.168
1968	35.170
1969	35.170
1970	19.897
1971	5.932
1972	1.465
1973	—
1974	—

De stijging bedroeg nagenoeg 20.000 ton in 5 jaar van 1961 tot 1966 maar deze beloftevolle inzet bleef ongelukkig niet duren.

Ondanks deze tegenslag wordt er toch verwacht dat de cijfers voor trafiek van stukgoed als invoer kunnen stijgen tot 270.000 ton. Maar dit moeten we nu toch even gaan afwachten al hebben we er alle reden toe het beste te verhoppen gezien de gunstige ligging van onze haven in de Economische gemeenschap.

Dakpannen waren steeds een belangwekkend uitvoerproduct van de Oostendse haven.

1961	6.186
1962	6.340
1961	6.186
1962	6.340
1963	5.714
1964	4.934
1965	3.016
1966	4.239
1967	5.353
1968	1.147
1969	—
1970	—

Doch deze vertrouwde, oude trafiek die werd verzekerd met de typische Nederlandse en Duitse kleine kusters, lijkt nu ook wel definitief van de baan te zijn. Vroeger reeds vertoonde de uitvoer van dakpannen naar Engeland een dalende tendens. Dit was het gevolg

van de hoge invoerrechten ten overstaan van de geringe waarde van de goederen. Vroeger schommelde de normale uitvoer naar Engeland rond de 15.000 ton. Men had verwacht dat Skandinavië afnemer zou worden van Vlaamse dakpannen maar dit werd ongelukkig genoeg niet bewaarheid. Nu Engeland meespeelt in de Gemeenschap mag de uitvoerverwachting gesteld worden op een 40.000 ton. Hier ook moeten we maar het beste verhoppen maar in ieder geval, er zal wel een tijdje over heen gaan.

Er werd eveneens veel verwacht van de uitvoer van vezelplaten. Men schatte de uitvoer voor 1966 op 19.000 ton en de jaarlijkse toename werd gesteld op 5.000 ton wat tot een totale verwachting leidde van 50.000 ton voor 1975. Dit viel helemaal niet uit. Voor 1974 is er een uitvoer van amper 6.218 ton. De economische recessie mag hier aanzien worden als de grote spelbreker.

De in- en de uitvoer van schroot is helemaal wisselvallig.

Deze trafiek ving aan in

1964	met 12.566 ton
1965	10.659
1966	11.058
1967	4.297
1968	278
1969	—
1970	1.470
1971	—
1972	—
1973	2.870
1974	—

De uitvoer gebeurde naar Spanje en Italië. Men bemerkt dat ook deze uitvoer vast gelopen schijnt. Er werd nochtans 30.000 ton verwacht en met Engeland in de Gemeenschap wordt een verdubbeling niet onmogelijk geacht.

De meststoffen worden vervaardigd in de U.C.B. op Zandvoorde uit fosfaten die worden aangevoerd uit Marokko.

Jaartal	Tonnage
1961	16.118
1962	6.951
1963	47.147
1964	38.386
1975	65.637
1966	50.984
1967	43.168
1968	34.891
1969	40.482
1970	46.791
1971	34.313
1972	—
1973	38.515
1974	30.515

Er wordt verwacht dat in 1975 ongeveer 150.000 ton meststoffen de haven zal verlaten. De fabriek zelf voorzagt voor dit jaar een verdubbeling van de produktie. Tegenwoordig worden de meststoffen die in zakken is verpakt, verscheept met vaartuigen tot 5.000 ton en met 24 voet diepgang dit is het voorlopige maksimum voor de haven.

Het laatste grote schip dat de haven verliet had 5.100 ton in haar ruimen. Het was het Panamense „Eucaly II” met een Zuid-Koreaanse bemanning aan boord. Het vertrok met de lading naar Venezuela.